

PHÒNG GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO QUẬN LONG BIÊN

TRƯỜNG MẦM NON CHIM ÉN

Lứa tuổi: Lớp C1 (3~4 tuổi) - Giáo viên: Trần Thị Hiền - Phạm Thanh Nhân

BÀI THƠ, CÂU CHUYỆN, BÀI HÁT THÁNG 02/2020

TUẦN 1	TUẦN 2
<p>Bài hát: Em đi giữa biển vàng Tác giả: Bùi Đình Thảo Em đi giữa biển vàng Nghe mênh mang trên đồng lúa hát hương lúa chín thoảng bay làm lung lay hàng cột điện làm xao động cả rặng cây Em đi giữa biển vàng Nghe mênh mang trên đồng lúa hát bông lúa trĩu í trong lòng tay như đặng đầy gió mưa như mang nặng giọt mồ hôi của bao người nuôi lớn lúa lúa oi Của bao người nuôi lúa lớn lúa oi</p>	<p>Bài hát: Quả cam quả chuối Quả cam tròn tròn, quả chuối cong cong Ăn cam chua lắ, bé nhăn mặt này Ăn chuối ngọt lừ, bé cười thích ghê</p>
<p>Bài thơ Cây bắp cải</p> <p>Bắp cải xanh Xanh mát mát Lá cải sắp Sắp vòng tròn Búp cải non Năm ngũ giữa</p>	<p>Truyện Nhỏ củ cải Ngày xưa, ngày xưa có hai ông bà già và một cô cháu gái sống trong ngôi nhà bằng gỗ bên cạnh mảnh vườn xinh xắn. Trong nhà còn có một con Chó, một con Mèo và một chú Chuột nhất. Một hôm, ông già mang về một cây củ cải nhỏ trồng trong vườn. Ngày ngày, ông ra sức chăm chút cho cây. Chẳng bao lâu nó đã trở thành một cây cải khổng lồ, to chưa từng thấy. Một buổi sáng, ông già ra vườn định nhổ củ cải về cho bà cháu và cháu gái. Ông nhổ mãi, nhổ mãi mà cây cải vẫn không hề nhúc nhích. Ông gọi bà già: Bà già chạy ra túm áo ông, ông nắm cây cải nhỏ mãi, nhổ mãi vẫn không được. Bà già gọi cháu gái: Cháu gái liền chạy lại kéo áo bà, bà túm áo ông, ông nắm cây cải nhỏ mãi, nhổ mãi chẳng ăn thua gì. Cháu gái gọi Chó con. Chó con chạy lại ngậm lấy bím tóc của cháu gái. Cháu gái kéo áo bà, bà túm áo ông, ông nắm cây cải. Kéo mãi, nhổ mãi mà cây cải vẫn trơ trơ. Chó con gọi mèo con. Mèo con chạy lại cắn đuôi Chó con, Chó con ngậm bím tóc cháu gái, cháu gái kéo áo bà, bà túm áo ông, ông nắm cây cải. Kéo mãi, nhổ mãi mà cây cải vẫn ì ra. Mèo con gọi Chuột nhất: Chuột nhất chạy lại cắn đuôi Mèo, Mèo cắn đuôi Chó, Chó ngậm bím tóc cháu gái, cháu gái kéo áo bà, bà túm áo ông, ông nắm cây cải. Một, hai, ba... Cây cải gan lì đã bị kéo lên khỏi mặt đất. Tất cả sung sướng, nhảy múa quanh cây cải: “Nhổ cải lên! Nhổ cải lên! Ái chà chà! Ái chà chà! Lên được rồi!</p>

TUẦN 3**Bài hát Màu hoa**

Màu hoa tím, màu hoa đỏ, màu hoa vàng, nhiều hoa xinh thế.
 Một rừng lá đầy vườn xanh cô giáo đưa chúng em đi thăm
 vườn hoa.

Truyện: BÉ HÀNH ĐI KHÁM BỆNH

Mấy hôm nay trời trở lạnh, bé Hành không chịu quàng khăn và mặc áo ấm nên bị ho. Bé Hành quyết định đi khám bệnh. Đến phòng khám, bé Hành gặp cả bạn Ngô, bạn Su Hào, bạn Cà Rốt cũng bị ho như bé.

Vì bé Hành nhỏ nhất nên được bác sĩ Bắp Cải gọi vào khám trước tiên. Bác sĩ vừa đọc cuốn sổ khám bệnh, vừa nói với bé Hành:

- Cháu hãy cởi bớt áo ra để bác sĩ khám bệnh nào!

Bé Hành ngoan ngoãn làm theo lời bác sĩ. Và khi bác sĩ Bắp Cải quay ra nhìn bé Hành thì...

- Ôi, mắt tôi làm sao thế này? – Bác sĩ kêu lên.

Bé Hành lần lượt cởi một chiếc áo, hai chiếc áo... rồi bước lại gần bác sĩ. Lúc này bác sĩ Bắp Cải phải dụi mắt liên tục và chỉ dám hé mắt nhìn bé Hành.

Nghĩ bác sĩ bị ốm, bé Hành vội rót một cốc nước mời bác sĩ uống. Nhưng bé Hành càng tiến lại gần thì nước mắt bác sĩ càng trào ra nhiều hơn. Bác sĩ lấy hai tay bịt chặt mắt lại. Bé Hành vẫn ngơ ngác nhìn bác sĩ. Bác sĩ Bắp Cải xua tay nói:

- Cháu ơi, cháu hãy đứng xa bác một chút nhé!

Bé Hành đứng lùi ra gần cửa. Một lát sau, bác sĩ Bắp Cải mới dám hé mắt nhìn bé Hành. Và thế là bác sĩ đành phải khám bệnh cho bé Hành từ xa.

Bé có biết vì sao bác sĩ không dám đứng gần bé Hành không?

Sưu tầm

TUẦN 4**Bài hát Lý cây xanh** Sáng tác: Dân ca Nam bộ

Cái cây xanh xanh
 Thì lá cũng xanh
 Chim đậu trên cành
 Chim hót líu lo
 Líu lo là líu lo
 Líu lo là líu lo

Bài Thơ: Cây dây leo (Xuân Tửu)

Cây dây leo
 Bé tí teo
 Ở trong nhà
 Lại bò ra
 Ngoài cửa sổ
 Và nghênh cổ
 Lên trời cao
 Hỏi vì sao?
 Cây trả lời:
 Ra ngoài trời
 Cho dễ thở
 Ngắm nắng gió
 Gọi mưa rào
 Cây mới cao
 Hoa mới đẹp